

drag være ligesaa uberettigede, og at navnlig Alt, hvad han talte om en Tilslutning til eller Forbindelse med Sverrig-Norge, hvilken han udelede af Adressens Ord, ligger ligesaa langt borte fra Adressens Indhold; og dog opholdt det ærede Medlem sig derved og syntes tilfids at ville gjøre dette til den vigtigste Grund til, at man ikke skulde gaae ind paa Adressen. Dette skal være det Æneste, jeg skal gjøre opmærksom paa med Hensyn til den sidste ærede Taler.

De øvrige Indvendinger, der ere fremkomne fra forffjellige andre Talere, have væsentlig dreiet sig om Affattelsen af enkelte Sætninger i selve Adressen. Jeg kan herved sige det Samme, som Nogle af de andre Forslagsstillere have udtalt, at det virkelig ikke kommer Forslagsstillerne an paa, om de Udtryk, som nu findes, faae en anden Affattelse i de forffjellige Punkter, som man har Noget imod. Kunde det bidrage til at samle Flere om Adressen, saa er jeg vis paa, at ogsaa de andre Forslagsstillere gjerne gaae ind paa Forandringen, men jeg skal dog derved tillade mig at bemærke, at hvorledes man end forandrer og omdanner Adressen, vil der dog altid blive Medlemmer, der have Noget at indvende mod dens Affattelse. Man kan ikke vente, at de Herrer, der ved Forslag vilde bringe en Affattelse frem, der tilfredsstiller dem, derved ogsaa vilde tilfredsstille alle Andre, saa at Nogle ikke skulde staae op og sige: med denne Forandring kan jeg ikke stemme for Adressen. Det er ikke Stilvættelser, det gjælder om i en Adresse; men, som sagt, kunde der tilveiebringes Ænighed om en anden Affattelse af den Natur, som de ærede Talere, med Undtagelse af en eneste, have talt om, troer jeg, at Forslagsstillerne vilde være meget villige til at gaae ind derpaa. Den Æneste, der har udtalt sig paa en saadan Maade, at man desværre ikke kan vente hans Stemme, er det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgrebs (Kampmann), thi han har gjort Indvendinger af en mere alvorlig Natur. Jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at naar det synes at fremgaae af hans Foredrag, at det er §§ 30—36 i Grundloven, som han vil give sin Stemme til at forandre, dersom det skulde komme dertil, at der kunde være Tale om Forandringer

i Grundloven, saa løber han derved den Risiko, at der da rimeligvis fra en anden Side vil fremkomme Forslag om at slyde § 22 ud. Nu beder jeg det ærede Medlem særligt at overveie, om han troer, at det vilde være rigtigt, at man fra den ene Side skulde arbejde stærkt paa og kæmpe for at slyde § 22 ud, naar man fra en anden Side kom og vilde forandre §§ 30—36. Der kunde foruden § 22 findes andre Paragrapher i Grundloven, der fra en vis Side kunde passes udslydte eller forandrede; men det forekommer mig, at man under de nuværende Forhold dog ikke saaledes allerede paa Forhaand skulde udtale sig om, at en saadan Strid vilde kunne ventes. — Der har været megen Tale om at nedsætte et Udvalg i denne Sag. Jeg skal ikke modsætte mig et Udvalgs Nedsættelse, skjøndt det Medlemsantal, der blev nævnt for Udvalget, forekommer mig noget stort. Kan denne Fremgangsmaade imidlertid bidrage til, at Stemmerne samles noget mere om Udcastet, og det synes jo, at flere Medlemmer sætte Priis paa Nedsættelsen af et Udvalg, skal jeg ikke sætte mig derimod.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Jeg vil bede de ærede Medlemmer at læse de første Linier i det tredie Stykke af Adresseforslaget; de lyde saaledes: „Skulde det være Forsynets uransagelige Billie, at der maa bringes saa store og tunge Offre, at endog en stor Deel af vore dansktalende Medborgere skal overgives til fremmed Herredømme“. Deraf maatte jeg slutte, at det er dem temmelig ligegyldigt, om de tydstalende blive opgivne, at dette er Noget, som de ikke lægge den samme Vægt paa, og derved kom jeg atter til min Betragtning af Adresseforslaget. Det var just, fordi jeg havde læst det tilbunds, at jeg kom til denne Betragtning.

J. A. Hansen: Maa jeg blot bemærke, at det ærede Medlem har overseet Ordet „endog“.